

11) Første behandling af beslutningsforslag nr.**B 26:**

Forslag til folketingsbeslutning om gratis adgang til museer.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsat 17/3 2005).

12) Første behandling af beslutningsforslag nr.**B 23:**

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af lejerens tryghed og retsstilling ved fraflytning fra private udlejningsboliger.

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.

(Fremsat 16/3 2005).

13) Første behandling af beslutningsforslag nr.**B 24:**

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af og øget indflydelse for beboerrepræsentationerne i private udlejningsejendomme.

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.

(Fremsat 16/3 2005).

14) Første behandling af beslutningsforslag nr.**B 25:**

Forslag til folketingsbeslutning om priskonkurrence og bedre omkostningsstyring i private udlejningsejendomme.

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.

(Fremsat 16/3 2005).

Meddelelser fra formanden**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Socialdemokratiets folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlemmer af Folketinget René Skau Björnsson og Frode Sørensen som nye medlemmer af Ligningsrådet for den resterende del af indeværende funktionsperiode i stedet for Jakob Buksti og Jens Peter Vernersen.

De pågældende er herefter valgt.

Socialdemokratiets folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlemmer af Folketinget Helle Thorning-Schmidt og Henrik Sass Larsen som nye medlemmer af Danmarks Nationalbanks repræsentantskab for den resterende del af indeværende funktionsperiode i stedet for Pia Gjellerup og Pernille Blach Hansen.

De pågældende er herefter valgt.

Medlemmer af Folketinget Lars Christian Lilleholt (V), Torben Hansen (S), Tina Pedersen (DF), Charlotte Dyremose (KF), Johs. Poulsen (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Per Clausen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til transport- og energiministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?«
(Forespørgsel nr. F 19).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spørgetimen****Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget følgende ministre: finansministeren, justitsministeren, undervisningsministeren og kirkeministeren.

Der er ikke anmeldt nogen spørgerne til finansministeren. Jeg skal spørge, om der er nogen, der ønsker at melde sig som spørger til finansministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Til justitsministeren er anmeldt følgende spørger:

1. Jørgen Arbo-Bæhr

Til kirkeministeren er indtil nu anmeldt følgende spørgerne:

2. Pernille Vigsø Bagge

3. Søren Krarup

Til undervisningsministeren er indtil nu anmeldt:

4. Louise Frevert

5. Søren Krarup

Jeg skal spørge, om flere ønsker at tilmelde sig som spørgerne? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Spm. nr. US 32**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

De seneste måneder har vi været vidne til en række overfald og voldshandlinger med racisti-

ske motiver. Det mest skræmmende eksempel er fra Langeskov på Fyn, hvor en somalisk familie blev overfaldet af en række folk, som havde klart racistiske motiver.

I den forbindelse synes jeg, det har været slående, at bl.a. justitsministeren har været nærmest larmende tavs over for det, der kunne betegnes som racistisk vold, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre justitsministeren, om ikke justitsministeren er enig med mig i, at den form for vold kan være og er med til at skærpe modsætningerne i det danske samfund, og at der derfor er brug for en særlig indsats på netop det område for at undgå, at vi får flere af den slags episoder i fremtiden?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at uanset hvad begrundelsen er for at begå vold og på den måde krænke andre menneskers integritet, så er det noget, som vi ikke kan tage nok afstand fra.

Selvfølgelig er det både grotesk og meget, meget udansk, at der begås vold alene med den begrundelse, at man er uenig med folk eller uenig med deres religion eller med deres kulturelle baggrund. Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at i modsætning til Enhedslisten har det ikke været noget problem for den siddende regering også at straffe de personer, der rent faktisk begår voldelige overfald, hårdere. Som det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr bekendt, har vi strammet straffelovgivningen, således at der bliver straffet hårdere for den personfarlige kriminalitet.

Men til den anden del af hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål – hvad vi så kan gøre som samfund ved den tendens, der måtte være, til at komme med racistisk motiverede overfald – vil jeg sige, at ud over at jeg synes, at vi har en lovgivning, der på straffelovsområdet er blevet reguleret opad i den rigtige retning, så tror jeg faktisk, det fornuftige man kan gøre, er at gøre, ligesom man gør i Langeskov, hvor borgerne er med til at tage afstand fra det ved kollektivt at arrangere forsamlinger og demonstrationer. Det viser, hvor meget man tager afstand fra den type overfald.

Jeg mener ikke, at svaret alene er lovgivning, for den lovgivning, der skulle på plads, er på plads nu. Det er nærmere, at vi i det civile samfund selv tager et medansvar og er med til at vise vores afsky for de personer, der begår den slags usympatiske handlinger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er glad for svaret, og jeg er specielt glad for den del af det, der roser borgerne i Langeskov for deres initiativ på det her område. Det, jeg bare efterlyser, er også at få nogle offentlige holdningstilkendegivelser ikke mindst fra regeringsrepræsentanter og fra justitsministeren, så der sørges for, at der også fra officielt hold bliver taget klar afstand fra lige præcis det, der hedder racistisk vold.

Jeg vil da godt høre, om ikke det kunne være noget, ministeren kunne overveje i fremtiden: at være meget mere offensiv, hvad angår offentligt at melde ud og sige, at den danske regering tager klart afstand fra det, hver gang racismen på den måde stikker sit hæslige ansigt frem.

Kl. 13.05

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at det synes jeg så sandelig også jeg gør de gange, hvor jeg bliver spurgt om det. Og det er sådan set uanset, hvad det racistiske motiv er, om det racistiske motiv ligger i, at folk har en anden kulturel baggrund og ad den vej bliver set ned på og talt ned til, fordi de tilhører et etnisk mindretal, eller at det skyldes, at man tilhører et etnisk mindretal, der taler ned til den store del af den danske befolkning, der vælger at optræde, sådan som det nu lader sig høre i dansk kultur. Nedsættende bemærkninger om unge piger, der går klædt på en bestemt måde, finder jeg lige så uacceptable.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi alle sammen ved at tage klar afstand i den offentlige debat fra den slags både – kan man sige – retoriske overfald og selvfølgelig også fysiske overfald er med til at sige, at Danmark altså er et land, hvor fritænkningen og frisindet skal være i højsædet, hvor der skal være plads til tolerance, og hvor man skal opføre sig ordentligt over for hinanden.

Der tror jeg faktisk, at det, at beboere og medborgere selv tager initiativer, har en langt, langt større præventiv effekt og en langt mere opdragende effekt på at få folk til at tænke over, hvad det er, de gør, end at det er os politikere, der er dem, der ligesom siger, at vi er de eneste, der kan have en holdning til det her. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man tager et medansvar, uanset hvor man bor henne i landet. Hvis man gerne vil have, at det sted, man lever, er fredeligt, og at man er tolerant over for hinanden, må man selv være med til at sige fra, hvis der er nogle, der går over grænsen.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu gik mit spørgsmål ikke på sådan et enten-eller, men på et både-og – også når vi snakker om, hvad det er, vi skal tage afstand fra. Jeg er fuldstændig enig med justitsministeren i, at nedværdigende udsagn og forskellige former for fysisk eller psykisk vold, der rettes den anden vej, skal vi også tage afstand fra. Og der mener jeg, regeringen har været meget offensiv, når det handler om at kritisere imamer, som jeg i øvrigt er enig i man skal kritisere for deres nedværdigende holdninger.

Jeg kunne bare godt ønske mig, at de samme offensive offentlige udtalelser kom fra regeringen, når det drejer sig om vold, der er rettet mod folk af en anden etnisk herkomst end dansk på grund af deres race eller deres tro. Det er bare det, jeg efterlyser fra justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at hver eneste gang jeg måtte blive spurgt om det, vil jeg på det kraftigste tage afstand fra den slags handlinger. Jeg mener, at vi skal være et samfund, hvor der er plads til forskellighed – også plads til forskellige kulturelle baggrunde – og at man skal se det som en fordel og ikke en ulempe, at vi er et samfund, der har meget forskelligt at byde på.

Det er klart, at i og med at vi har strammet lovgivningen, er det også et signal til de personer, der træder over strengen, om, at det har ganske alvorlige konsekvenser, hvis man overtræder f.eks. så vel voldsparagrafferne i straffelovgivning som racismeparagraffen. Vi skal opføre os ordentligt over for hinanden. Og hvis det kan berolige hr. Jørgen Arbo-Bæhr, kan jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i, at det ikke er et spørgsmål om et enten-eller, men at det er spørgsmålet om både-og. Vi skal være aktive, både når det er den ene og den anden form for racisme, der er tale om.

Men om den konkrete sag, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr her rejser spørgsmål om, mener jeg fortsat – ud over det, vi som politikere kan sige – at det, der virkelig flytter noget, og det, der betyder noget ude i befolkningen, også er, at medborgerne, at naboerne, at skolekammeraterne, er med inde og tage et medansvar. Det har en langt, langt større effekt, end at en justitsminister eller hr. Jørgen Arbo-Bæhr kommer på tv. Og det er ikke for at forklejne de signaler, vi måtte sende, men jeg tror bare, at i lokalområdet, hvor der kan være konkrete personproble-

mer, betyder det meget mere, at befolkningen vælger at sige: Vi vil godt gøre noget selv og vise, hvor vi står i den her sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 33**Pernille Vigsø Bagge (SF):**

På baggrund af den lidt ulyksalige sag i Taarbæk, hvor sognepræst Thorkild Grosbøll har været suspenderet fra sin stilling i 10-11 måneder, vil jeg gerne høre kirkeministeren: Hvornår kan sognepræst Thorkild Grosbøll vente svar i sin sag?

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan kun sige til spørgeren, at jeg godt forstår spørgsmålet. Jeg kan forsikre spørgeren om, at jeg arbejder på sagen, og jeg har også håb om, at der i løbet af ikke særlig lang tid kan komme en løsning eller en midlertidig løsning. Men så kan jeg desværre ikke sige mere.

Kl. 13.10

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Kan ministeren sige lidt om, hvorfor det har været så længe, og om kirkeministeren ikke mener, det ville være en fordel med et kirkeligt organ – måske et kirkeligt råd eller et lærenævn eller noget lignende – der åbent og teologisk forsvarligt kunne håndtere den her slags sager, så man undgik sådan en trækken i langdrag?

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg overtog sagen fra Justitsministeriet for et par måneder siden, og siden da har jeg ikke ligget på den lade side. Det er, hvad jeg kan sige om den sag.

Jeg har i øvrigt afleveret svaret på et spørgsmål i dag, jeg tror endda, det er til spørgeren.

Med hensyn til om man skal have et andet organ til at afgøre den slags sager: Det vil jeg ikke tage stilling til i dag. Det håber jeg spørgeren har forståelse for. Det er jo en ret stor sag, hvis jeg pludselig annoncerer, at vi nu skal have et andet organ og en anden måde at behandle den slags sager på. Det er noget, jeg i givet fald ville drøfte meget grundigt med kirkeordførerne her i Tinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 34**Søren Krarup (DF):**

Det er et spørgsmål i samme sag. Havde jeg vidst, at fru Pernille Vigsø Bagge ville sige noget, er det muligt, at jeg havde frafaldet. Men jeg synes på den anden side, at spørgsmålet er så væsentligt, at jeg får lyst til at bore lidt i det.

Jeg tror, at kirkeministeren og jeg er enige i, at det ville være meget uheldigt med en slags myndighed, der kunne tale ex cathedra i dogmatiske lærespørgsmål. Det vil minde lidt for meget om en katolsk kirke. På den anden side er det selvfølgelig for det første helt uholdbart, at sagen er trukket så længe ud, og for det andet, at der ikke kommer en klar afgørelse.

For hvad man så end kan sige om en evangelisk-luthersk kirke, så er det dog en kirke, hvor evangeliet skal forkyndes rent og purt. Vil kirkeministeren ikke give mig ret i, at det er nødvendigt, at der findes et klart svar på: Hvad er en sognepræst i en evangelisk-luthersk kirke forpligtet på, og er det ikke altså opgaven at fastholde sognepræst Grosbøll i Taarbæk på, at han ikke kan sige hvad som helst, men at der er en ganske klar grænse for, hvad der kan forkyndes som kristendom i en luthersk kirke?

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan bekræfte, at sagen mod Thorkild Grosbøll jo netop blev rejst af de grunde, som hr. Søren Krarup nævner. Det er derfor, han blev suspenderet, det er derfor, at der stadig er en uklar situation.

Jeg kan kun gentage, at jeg arbejder på at få ændret den situation, men jeg kan desværre ikke sige mere i dette øjeblik.

Søren Krarup (DF):

Jeg har et enkelt spørgsmål, som måske udspringer af en utidig mistænksomhed hos mig, for jeg har selv en fornemmelse af, at det måske er en overdreven hensyntagen til biskopperne, der ligger bag sendrægtigheden i sagsbehandlingen.

Jeg skal ikke nægte, at jeg synes, det i sådan en sag var biskoppens opgave for ikke at sige pligt at gå ud og tage afgørelsen og sige: Denne mand kan jeg ikke acceptere som præst i mit stift, for han forkynder ikke evangeliet, han overtræder også det løfte, han har aflagt, da han blev ordineret.

Jeg kan så spørge kirkeministeren: Er det ikke opgaven også at holde biskopperne fast på, at de er læremyndighed i folkekirken, og at de er for-

pligtede til selv at handle, når der som her er tale om en præst, der klart, siger jeg, overtræder sit embede som evangelieforkynder i den evangelisk-lutherske kirke? Er det kort sagt ikke på sin plads at fastholde biskopperne på deres læremyndighed i denne sag, hvor alt er trukket ud?

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Det, som hr. Søren Krarup her beskriver, er jo netop tilstanden: at det er biskoppernes ansvar. Og det er også mit udgangspunkt i den verserende sag.

Jeg havde i øvrigt et, synes jeg, meget godt og udbytterigt møde med alle biskopperne i går på 3 timer, men jeg vil gerne for en ordens skyld nævne, at Grosbøllsagen ikke var til debat på det møde.

Kl. 13.15

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er spørgsmålene til kirkeministeren overstået, men han skal blive her for som undervisningsminister nu at besvare et spørgsmål fra fru Louise Frevert. Værsgo, fru Frevert.

Spm. nr. US 35**Louise Frevert (DF):**

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at den sag på Nordgårdsskolen i Århus er faldet mange for brystet, at en imam er blevet ansat på skolen for på det nærmeste at skabe skræk og rædsel i skoleregi.

Mit spørgsmål til ministeren går på, om ministeren virkelig mener, at klædedragten i det her tilfælde ikke er noget, som har en symbolsk betydning, eksempelvis at den heller ikke er en ydre markering af religiøsitet. At denne person går rundt i en ankellang kjole, er jo et manifest af, at vedkommende er en form for fundamentalist, idet man ved, at klædedragten er symbolet i islam på at have et vist tilhørsforhold. Mener ministeren så, at det kan være rigtigt, for ministeren udtaler, at det vil han ikke blande sig i?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan bekræfte, at jeg ikke vil blande mig i klædedragten. Men jeg synes, spørgeren har ret i, at en dansk folkeskole skal passe på, hvem man ophøjer til at være vejleder for børn og for-

ældre. Det er på det punkt, at også jeg kan have nogle betænkeligheder.

Men jeg har ikke sat mig ind i sagen. Den er ikke kommet på mit bord, og det skulle undre mig meget, om ikke både Århusborgmesteren og Århus Byråd og den lokale skolebestyrelse og skoleinspektør er opmærksomme på det problem, som spørgeren og jeg her er enige om.

Louise Frevert (DF):

Det kan jo så undre mig, at der er en Venstreborgmester, Louise Gade, der udtaler sig positivt over for det her tiltag på Nordgårdsskolen, og det kan så også undre mig, at ministeren kan være positiv over for mit spørgsmål, men ikke lægger klar afstand til, at man skal have religiøse overhoveder til at gå ind og så at sige opdrage børn og unge mennesker i den danske folkeskole. Jeg kan ikke rigtig se, hvordan det kan komme til at harmonere med dansk kultur og danske traditioner og den danske frihedstanke og de gældende regler og heller ikke folkeskoleloven.

Derfor må jeg indrømme, at det falder mig meget for brystet, at ministeren ikke kan lægge klar afstand til selve situationen og dermed komme med et konstruktivt forslag til, hvad ministeren har tænkt sig at gøre.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror ikke, at jeg har nogen som helst mulighed for at gribe ind, selv om jeg eventuelt gerne ville. Det skal jeg i givet fald undersøge, og det vil jo ske, hvis jeg får et skriftligt spørgsmål om det.

Det, jeg har sagt, er, at vi ikke skal hæfte os ved påklædningen. Og så har jeg føjet til, at jeg ligesom spørgeren har den mening, at man skal passe på, hvem man ophøjer som rådgiver og vejleder, både i skolen, i socialforvaltningen og andre steder.

Louise Frevert (DF):

Ja, det vil jeg da kvittere for, og jeg skal sørge for, at der kommer et skriftligt spørgsmål til ministeren omhandlende det her.

Når det så er sagt, vil jeg gøre ministeren opmærksom på, at undertegnede i sidste samling henvendte sig til den daværende undervisningsminister, fru Ulla Tørnæs, med et forslag om, at man fik en code of conduct, altså et normregelsæt, sådan at man kunne dæmme op for dårlig disciplin og uro i klasserne.

Jeg ville gerne høre ministeren, hvad ministeren har tænkt sig at gøre i så henseende, for et er, at man har selvforvaltning i folkeskolen, men spørgsmålet er, hvor meget man skal udlægge til folkeskolen selv at skulle tage vare på. Det vil jeg gerne have et svar på.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan garantere spørgeren, at den sag agter jeg at tage op. Det er helt indlysende, at et af de store problemer i den danske skole, som medvirker til elevernes dårlige resultater, er manglende disciplin, larm i klassen, manglende lærerautoritet og somme tider fravær af stærk ledelse.

Kl. 13.20

Heldigvis er det sådan, at der findes skoler, som har løst disse problemer, så spørgeren og jeg behøver ikke opfinde den gode skole. Den findes midt iblandt os. Min tanke er på dette foreløbige stade eller stadium, at vi skal have disse gode eksempler frem i lyset, så andre kan holde sig selv op imod de gode eksempler. Og så må ministeriet naturligvis gøre en indsats for at få de gode eksempler til at brede sig, måske lidt i stil med det, som jeg gjorde i sidste uge, hvor jeg sendte en rapport om håndteringen af sygdomsrelaterede ting på skolerne rundt til alle kommuner, for at de gode eksempler kunne smitte til alle skoler.

Louise Frevert (DF):

Jeg synes jo, at det er meget positivt, at ministeren har en så fornuftig holdning til de her ting, som ligger Dansk Folkeparti meget på sinde.

Jeg kunne måske så også få afasket ministeren et svar på tidshorisonten på de her initiativer, for vi så gerne, at det var inden sommerferien, at man lavede nogle initiativer fra centralt hold. Vi beder jo ikke ministeren om at komme med en skal-ordning, men om at give kommunerne nogle værktøjer til at kunne forvalte de her ting på en rimelig måde. Jeg har indtryk af, at det, der er problemet i mange kommuner, er, at de ikke rigtig ved, hvordan de kan forholde sig til at kunne bruge sanktionsmuligheder og sige fra.

Så var det muligt at få en tidshorisont fra ministeren?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne delagtiggøre spørgeren i mine foreløbige overvejelser.

Der ligger jo et tungt lovprogram her i foråret, og jeg tager ikke noget initiativ i maj eller juni. Til gengæld tænker vi, så det knager i mini-

steriet, og jeg har tænkt mig i min indlednings-tale til Sorømødet i august at annoncere, at nu skal det kommende år bruges til at overveje præcis den sag, vi taler om her. Jeg vil opfordre alle til at tænke med, og jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at finde frem til den gode praksis, som er beskrevet, eller som måske kan blive beskrevet i de kommende måneder.

Jeg vil ikke tage stilling til, hvordan vi skal tage det op, men det skal efter min mening være et af de højt prioriterede arbejdsområder i det kommende år. Jeg vil godt understrege, at det er noget, vi skal gøre med skolerne, med lederne, og ikke imod dem. Det er meget bedre at rose og fremhæve dem, der faktisk løser dette alvorlige problem, end at uddele generelle skideballer, hvis man må sige det i Folketinget, til alle skoler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 36

Søren Krarup (DF):

Ja, nu er det ikke til kirkeministeren, nu er det til undervisningsministeren. Og jeg vil også spørge til den samme sag vedrørende Nordgårdsskolen i Århus.

Vil ministeren ikke give mig ret i, at det, der gør, at man bliver så både oprørt og også rystet ved den sag, er, at der jo dermed i realiteten finder en snigende islamisering sted af den danske folkeskole? Der går nu en imam i sin officielle dragt rundt i en dansk folkeskole og er imam.

Jeg kunne sammenligne det med, at der på reformationstiden, hvor striden mellem Rom og Wittenberg var meget udpræget – i dag er det jo altså som bekendt mellem den kristne vestlige verden og den islamiske verden, at striden står – gik en katolsk kardinal i sin skarlagensrøde dragt rundt i danske skoler. Ville man da have betragtet det som en harmløs ting, hvorom man sagde: Hans tøj vil vi ikke blande os i, det er udelukkende et spørgsmål om at hjælpe med, at skolen fungerer?

Vil ministeren ikke give mig ret i, at der her er tale om noget, som under neutralitetens dække er en islamisering af folkeskolen?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil ikke bagatellisere det problem, som hr. Søren Krarup her rejser. Der er netop forleden blevet offentliggjort en rapport, der hidtil har været hemmelig, om islamiseringen af visse

franske skoler. Den beskrivelse, der gives, er ret så chokerende. Nu kan vi være så glade for, at noget lignende nok ikke sker i Danmark, i hvert fald ikke på en lang række skoler. Men i ghettoområderne på visse ghettoskoler kan der komme franske tilstande, og det skal vi være umådelig opmærksomme over for. Så langt er jeg ganske enig med spørgeren.

Kl. 13.25

Søren Krarup (DF):

Jeg får lyst til at bore lidt i det der begreb neutralitet, også fordi jeg ikke skal benægte, at ministerens tidligere afvisning som integrationsminister af at forholde sig kritisk til muslimske tørklæder og spiseritualer udfordrede mig noget, hvor ministeren sagde, at han ikke var minister for leverpostej og tørklæder.

Vil ministeren ikke indrømme, at symboler, der er religiøst betingede, og dvs. har en forkynsende mission, ikke kan bagatelliseres som neutrale, men at de altså har en funktion, som betyder, at de i sig selv er en anmasselse, når de optræder bl.a. i en skolesammenhæng?

Kort sagt: Er både et tørklæde og i høj grad en rituelt påklædt imam ikke en bevidst provokation af en dansk folkeskole, der naturligvis som en dansk folkeskole er knyttet til den evangelisk-lutherske tradition her i landet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår godt sammenhængen mellem det tidligere spørgsmål og så det spørgsmål, jeg får stillet nu. Men alting har jo en pris. Hvis vi forbyder tørklæder og andet, som har med den muslimske tro at gøre, i den danske skole, så går der ikke lang tid, før vi har en sag verserende ved indenlandske eller udenlandske domstole om, at så skal salmesang og fadervor og små kors om halsen osv. også forbydes, sådan som, så vidt jeg husker, den tyske Forbundsdomstol har dekretet.

Så alting har sin pris. Måske skal vi være glade for, eller rettere sagt: Vi skal være glade for, at vi ikke har en sekulær skole, en sekulær religion i Danmark. Det har man i visse andre lande, men det har vi ikke. Til gengæld er vi nødt til at give en vis plads for symboler fra andre religioner end den kristne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Må jeg lige bede om lidt mere ro i salen for det sidste spørgsmål.

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, det er en meget interessant problemstilling, for det er fuldstændig rigtigt, at den danske folkeskole ikke er sekulær, lige så lidt som Danmark er et sekulært land, eftersom det jo altså er et kristent land ifølge grundloven. Men så skal det jo samtidig siges, at sekulær forudsætter kristendommens sondring imellem guds og kejserens rige, imellem himmelsk og jordisk.

Der må man jo så sige, at et symbol, der som det muslimske bevidst sigter efter at ophæve denne sekularitet, jo i sig selv er en anmasselse. Og uden at være alt for provokerende vil jeg sige, at det for så vidt svarer til, at der kommer lærere gående i den danske folkeskole iklædt f.eks. naziformer. Det ville vi betragte som en provokation, men det er jo en religiøs anmasselse af samme art som et tørklæde, der jo ikke har en funktion af praktisk art, sådan som det danske tørklæde har, men har en ren religiøs hensigt.

Vil ministeren ikke indrømme, at der dér er et område, hvor neutralitet bliver meget tvivlsomt, og hvor man derfor faktisk er nødt til at turde skære igennem og sige klart nej?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan godt følge tankegangen, men symboler er jo symboler, og hvis vi udelukker den ene form for symboler, så vil vi med en naturlovs kraft blive stillet over for det krav, måske endda fra domstole, at vi også udelukker den anden form for symboler.

Og så vil jeg berolige hr. Søren Krarup med, at da jeg blev spurgt, om et medlem af Hizb-ut-Tahrir kan være lærer i den danske skole, så var svaret ja, det kan han godt, ligesom en kommunist kan være lærer i den danske skole, og en nazist kan være lærer på Aalborg Universitet, som vi jo har set. Men hvis vedkommende på nogen måde bruger sin undervisning, sit virke i skolen som redskab for denne udemokratiske og menneskefjendske ideologi, så er det jo en helt anden sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Krarup for sidste spørgsmål.

Kl. 13.30

Søren Krarup (DF):

Jamen det glæder mig, at vi på mange måder er enige, men jeg synes lige, at jeg vil sige til undervisningsministeren, at et symbol ikke uden vide-

re er et symbol. Det kommer helt an på, hvad det symboliserer.

Et kristent kors symboliserer netop afstanden mellem det himmelske og det jordiske. Det symboliserer det, vi kalder det sekulære, men et muslimsk tørklæde kender som sagt ikke denne sondring, og derfor er det, at et symbol ikke uden videre er et symbol. Et muslimsk symbol er en anmasselse imod andre, hvor det kristne kors tværtimod stiller lige ved at sondre mellem helligt og verdsligt. Vil ministeren ikke indrømme det?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan godt følge argumentationen. Jeg er bare ikke helt sikker på, at den holder i byretten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 9 [afstemning]:**Forespørgsel til integrationsministeren [om udlændingeloven].**

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Lotte Bundsgaard (S), Steen Gade (SF), Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/3 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/3 2005. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 29/4 2005. Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Anne-Marie Meldgaard (S), Steen Gade (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL)).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Anne-Marie Meldgaard (S), Steen Gade (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL) (*se side 2263*) forkastedes, idet 51 (S, RV, SF og EL) stemte for, 60 (V, DF og KF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.